

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

43 Pacem conseruare, alijsque suadere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

SIGNVM XLIII.

*Pacis su-
diosum esse. PACE M CONSERVARE, ABILISQVS
suadere, seu à bello inferendo debortari.*

1. *E*dgaro Britannici Regni diadema suscipiente, Dunstanus Cantuariensis Archiepiscopus sibi prædictum audiuit, pacé Britannia fuita, quamdiu ille viueret. Igitur annos 16. quibus regnauit, omnia in summa quiete trāquillitate, fuere. Perpetuo quippe amicitia fœdere vicinos Reges sibi deuinixerat, piratas mari, prædotas terra submouerat: in feras etiā præde audirenerus, à Guidualo Gualdensi Rege tribuuererit, annis singulis lupos 30. venatione capros. Id feruatur, donec illud bestiarū genus affiduis credibus defecit. Nihil esse in Regni finibus paucum, quod à pacis quiete foret alienum. Ingemēculis iem circa oram maritimā locauit, quæ barbares ab ingressu insulæ arceret. *Osbertus in Vita Dunstani. surius Tom. 3. Polyd. lib. 6. Angelorum manus est, pacis esse administratos.*

2. *Pomponius Atticus, nobilis Eques Romanus, & familiaris Ciceronis, erga domesticos satis fuit facilitate, ut iurauerit, cum matre nomengaria se nunquam in gratiam redisse, cum forore pariter nullam gessisse simulatem. Nepus apud Volat. lib. 15. Anthrop.*

3. *Augustus Imp. nulli genti, sine iustis & necessarijs causis bellum intulit, iactantisingenuis affirmans, ob triumphalis pompæ superbium, ac lauream coronam, ciuiū vitas ac securitatē perclitari. Qua virtute modestia effecit, ut Parti obfides offerreret, creādiq; Regis arbitrii permis-*

erent, Phrasat Regis filios nepotesque obsides
erent, signaque militaria M. Crasso, & Antonio
mata remitterent Indi, quin etiam Scythæ, Ga-
mantes, AEthiopes, legatos cū donis miserunt.
LISQUE
ortari,
a suscipien-
rchipisco
canniz fute-
os 16. quibus
quillitateq;
dere vicinos
, prædons
de audisfe-
tributuere
e capos. Id
ffidens credi-
us palusq;
Ingenieelis
qua baton
in Vita Du-
lorum ma-
es Romanus
efficos son-
atre non age-
, cum foro
Nepos q
stis & nec-
singenuis
perbitas,
uritad per-
tris permis-
tente

l. 16. quibus
quillitateq;
dere vicinos
, prædons
de audisfe-
tributuere
e capos. Id
ffidens credi-
us palusq;
Ingenieelis
qua baton
in Vita Du-
lorum ma-
es Romanus
efficos son-
atre non age-
, cum foro
Nepos q
stis & nec-
singenuis
perbitas,
uritad per-
tris permis-
tente

Scribit P. Carolus Regius, in *Christiano Ora-*
re lib. 10. cap. 13. alicubi se obseruasse, principio
iudicemus, primarijs aliquot viris, publica
magistratus authoritate, demadari munus, paci-
fandi dissidētes, qui sunt in ciuitate, eorumq; no-
mina, vt è suggestu publicaret, esse tradita.
Caralus V. nullam vñquam in hostes suscepit
expeditionem, nisi necessaria eum caussa ad id
geret, emolumenti lucriq; spe omni neglecta
postposita. Dicebat etiā: Etiamsi expugnatum
eré vñiversum Regnū Gallicū, redderé illud
dum illud exigui, quod meū esse contendo,
stui me patiatur. Zenocarus lib. 5. Caroli.
Factū est aliquādo, vt Chīj grauissimo sedicio-
nem laborātes, tumultū inter se excitarēt.
Quidā igitur inter illos, homo natura ciuilis, &
victis amás. (Plutarchus Onomademū vocat,) ad
eis, qui omnes amicorū suorum aduersarios ex-
volebant ejscere: Nequaquam, inquit, sed
cūm

cum victoriam obtinuerimus, relinquamus aliquos, ne procedente tempore, non habenter aduersarios, nobis ipsiis mutuo bellum inferamus.

A Elanu de varia hist. cap. 14. Cat. lib. 26 cap. vii.

8. Cineas Thessalus, Legatus Pyrrhi, Regem Tarentinis vocatum contra Romanos, cernens flagrare cupiditate Italicae expeditionis, sermones intulit per otium huiuscmodi: Belatores, Pyrrhe, feruntur Romani, & bellicosis gentibus perire multis, quos si Deus superare concessemus, quod vitemur victoria? cui Pyrrhus: Iustitiam tenebimus (deuestabimus) Italiam. Tum Cesar: Occupata, inquit, Italia Rex quid agemus? Pyrrhus: Vicina, insit, Sicilia est, manus porrigit uies insula, & populo sa, & capti faciliter. Hanc pugnabimus.) Probabilitia narras, inquit Cyneas, sed quid? num Sicilia occupata finis cultus? Minime vero, ait Pyrrhus: qui enim temperet, & Carthaginem qua tum erit aduenire. Quibus superatis, & Macedoniam recuperatis, Gracia, sine dubio, Imperium occupare poterit. Verum ubi rerum potiti erimus, quid tam? Ruidens Pyrrhus: In alto otio, inquit, viuenimus vir, compotabimus quotidie, & mutua inter sermonibus oblectabimus. Huc Cyneas Pyrrhus cum deduxisset sermonem: Et nunc quid, inquit, non obstat, quod minus compotemus, atque otiam nos traducamus, cum iam teneamus bac, & omnia negotium ad manum sint, que per sanguinem per multos sudores, per discrimina petiuntur, multasq; calamitates allaturi alijs, & acceptas. Iratus Rex spreuit consilium, bellum geri,

Pana am-
bitione.

quamus ali-
habentes ad-
in inferamur
26 cap. vii.
hi, Regem a-
105, cernens
onis, tem-
: Bellator,
s gentibus
concesser-
s: Ilicet an-
Tum Cae-
agenuit Pyr-
us porrigit di-
liu (Hanc-
, inquit C-
a finu nati-
is enim hinc
erit adven-
ecuperat, &
are paternu-
uid tum R-
vitemus, con-
utus inten-
eas Pyrrhus
c quid, inquit
sanguinem, ne
erituri sum-
& accepta-
lum gelis, &
unit.

Coniuuium solenne maiores Romani insti-
bant, idque Charistia appellabant cui, præter
genitos & affines, nemo interponebat, vt si
inter necessarias personas querela esset or-
tuod sacra mens, & inter hilaritatem animo-
fautoribus concordia exhibitis tolleretur.
ad eodem Concordia Templum ædificatum
vt hominum inter se odia & similitates, qui-
Resp. fluctuaretur, in eo factis Sacrificijs de-
rerentur. Quoties inter virum & vxorem ali-
durgij intercesserat, in Sacellum Deæ Viri
veniebant, & ibi invicem locuti, quæ ve-
rint, contentione animorum deposita, reuer-
suntur. Dion. & Xiphilinus. Val. Max. lib. 2. cap. 1.
em. 20. quærere iubemur pacem, & pro ea ad
minum orare.

Rudolpho Habsburgensi Comiti, qui primus
perialm dignitatem in Austriacam familiam
alit, cum Abbe Sangallensis Cœnobij, valde
potente, & alijs vicinis lis intercedebat. Ca-
do prædij tempore Comes Abbatem accedit,
alroneum se coniuiam exhibet, magna cum
admiracione. Sublatissimis, cum Ab-
be aliquamdiu colloquutus, tandem pacem fa-
ciet, & responso
ac discedens suis: Curres sunt, inquit, illi, litteres
iudicio, recte fecerit, si duabus impositis, res-
care.
tanto diligentius prosequebatur. Hoc consi-
deri vtile fuisse eventus docuit, ut cui postea
Abbas bonam aduersus hostes operam

II. 45-

31. *Archidamus Rex Lacedam.* cū dnos filii
coniunctissimos contendere inter se videret, eos
in Templum deduxit, & ab utroq; perijt, ecquem
arbitrum reciperen? cū Archidamum opa-
sent, iure iurando utrumque adegit, sō, qui uer-
ret facturos. Data fide, sic orsus est, *Vos, inquit, re-*
to hinc discedere, quoad in amicitiam bona si-
deatis. Reperit vir ingeniosus, quo paciōnēt,
vt nec ambos offendere, recusato arbitrio: nec
alterum ē duobus alienaret, si pro altero contra
alterum tulisset sententiā. Apud Lacedamonios
autem nefas erat fallere, quidquid in Minervis
templo promissum esset. Nam istiusmodi media-
tores similes sunt habitantibus in medijs edib⁹,
qui perfunduntur lotio à superioribus, & iu-
tur fumo ab inferioribus: ita enim & hi utim⁹
leduntur; sicut vespertilio laceratur à murib⁹ &
auibus. Recte ergo dicebat Bias: Se malle iner-
inimicos iudicare, quām inter amicos: quippe ex
amicis futurum alterum inimicum: ex inimicis
autem alterum amicum. *Lært. lib. 1.*
32. Sapientes monent à bello abstinentiam eti-
am si graues caussæ se offerant belli gerendi:
(*Xenoph. lib. 6. de rebus gestis Grac.*) & beatissima
iudicantur Resp. quæ plurimo tempore in pacem
fuerunt. (*Idem de Veltigalibus.*) Est dulce nomen
pacis, res verò ipsa cū iucunda, tum salutans.
(*Cic. 13. Phil.*) bellum à bellis dictum. (*Fam. Gram.*) Repugnat humanæ naturæ arma trahere, vt quæ ēt mitis & placida à Deo creata. Dis-
naturæ proxima: non munira cornibus, ut zan-
ri: non instructa dentibus, vt apri: non ab rugi-
bus parati, vt leones. (*Sen. 1. lib. controu. 100. 1.*)
Vide locum de Bello.

duos fisi
deret, eos
t, ecquem
um opa
que libe
iniquitate
ona sien
acto fieret,
itrio: nec
ero contra
demonis
n Minerv
odi media
tijis edibus
, & lat
hi vtrum
murbus &
malleorum
: quippe
ex iniuria
endum esse
lli gerendi
beatissima
ore in pac
alce nones
m salvando
um. (Feli
arma traxi
reates, plus
ibus, ut z
on ab vag
rou, con...
11. 50.
Sfortia Magnus dicere solebat, nihil commo
ac utilius videri, quam tribus propositis ho
bus, cum primo pacem pacisci, & cum altero
casias parare, ut in tertium maximè expedita
graviora arma vertantur. Idque suo exemplo
regio ostendit, multos inimicos connubio &
mitate sibi conciliauit, quorum auxilio reli
us oppimeret. (Iouius in eius vita.)

Sueronius scribit de *Augusto Casare*, cap. 21.
cum eum absuisse à cupiditate quoquo modo
perire, vel bellicam gloriam augédi, vt quo
dam barbarorum Principes in AEdē Martis
oris iurare coegerit, mansuros se in fide, &
te, quam peterent, &c. Quā virtutis moder
atique fama Indos etiam ac Scythes, auditu
cognitos, pellexit ad amicitiam suam po
que Romani vltro per legatos petendam.

Constantinus Magnus, vbi Concilium Nicæ
nese dimitendum, admonuit Episcopos, vt
inter ipsos mutuè colendæ diligentem curā
berent, & contentiosas lites auerterent, & si
algā inter illos ex sapientiæ præstantia multū
ad eum adeptus fuisset, nulla in illū flagrarent in
a, sed virtutis vnius cōmune bonum esse cē
nar: qui aut præstabiliores viderentur, nō ad
tenuiores se insolēter efferrent. Nā qui, in
fine reuera bonitate superiores, Diuini Nu
mis eff decernere. Dixit porro oportere eos,
pter animi lenitatiæ & indulgentiæ, se inferiorū
oscillati submittere: raru esse illud, quod sit
omnib⁹ suis numeris & partibus, & pro
pria inter ipsos ijs, qui leuiter peccat, veniam de
tribuere, benignè gratificari, & quæ huma
næ fragilitatis cōdonare: concordē animorū

con-

Consensum in primis colere, ne ipsi inter se certantes, illis, qui ad obt: et standum Verbo Dei parati sunt, ansam eidem illudendi præberent, quam rem omnium maxime præcaveneri dehinc posse autem facile præcaveri, dummodo quia pud nos sunt, illis admiratione digna videantur, &c. Mantuanus:

Pax hominum genitrix, pax est custodiæ, rum:

Pax aperit iuris iustitias, forum, &c.
Pax urbes, pax regna ligat, pax congregat, Orbem,

Fiat ut ex multis urbibus una domus,
Secula pax renouat, pax aurea tempora
tat, Et mores prisca simplicitatis habe-

SIGNVM XLIV.

PECCATA, ET ANIMÆ MACULÆ
studiosè vitare; seu facinoræ egregia, &
re, & facinoræ turpia fugere.

Primo: quia tenent locum eius, qui omni casu macula. Secundo: quia in alta spicula palmarum sunt, in quam cuncti conspicunt, vt inde viventem formam desumant. Senecca in *Thebaide*: Delinquentem cadere graue est. Tertio: quia in hac mundo gloriosa magnam agnoscunt esse fragilitatem, ex qua facile per peccata amitti. Syr. 10. Regnum gentium in gentem transfertur propter iniustitias, iniurias, &c.